

[Hans Hedtoft.]

Det, jeg kritiserede fra denne Talerstol, var den Kendsgerning, at Venstre paa dette Felt lod Musklerne spille og paa een Nat stændede alle offentlige Arbejder. Hvis den højtærede Arbejds- og Socialminister vilde være rigtig ærlig og tilstaa, hvad han tænker og føler, vilde han sikkert sige: det skal jeg nok lade være at lave igen, for vi maatte til at give den ene Dispensation efter den anden. Det væltede ind til Ministeriet med Bæbrejdelser fra Kommuner, der var engageret i offentlige Arbejder, og som fandt, at det var fuldkommen urimeligt at standse dem paa den Maade. Det var det, vi kritiserede, det var det, vi bebrejdede Regeringen, ikke den enkle og ligefremme Ting, at Folk her i Landet skal beskæftiges fortrinsvis ved Erhvervslivets Arbejde, naar noget saadant er muligt.

Jeg bliver gjort opmærksom paa, at min Taletid er udløbet. Jeg havde en Række Bemærkninger at gøre til de øvrige Ordførere. Det maa jeg bestræbe mig for at søge indhentet paa et senere Tidspunkt.

Christmas Møller: Det er kun nogle ganske enkelte Bemærkninger, jeg har at gøre i Anledning af, hvad der er fremført, siden jeg holdt min første Tale her ved Finanslovens tredje Behandling.

Jeg vil gerne takke den højtærede Udenrigsminister for den meget klare og sikkert for hele Tinget ganske overordentlig tilfredsstillende Udtalelse; Ministeren fremsatte angaaende Grønland. Vi er naturligvis fuldkommen enige med Ministeren.

Den højtærede Udenrigsminister maa have overhørt, at jeg stillede det Spørgsmaal til ham, om det ikke maatte forstaas saaledes, at i det Øjeblik Danmark blev anmodet om over for Moskva-Konferencen at give en nærmere Redegørelse saavel angaaende det sydslesvigske Spørgsmaal som med Hensyn til hele det Syn, vi havde paa Tysklands Fremtid, vilde Regeringen ikke nøjes med alene at henvise til Memorandumet af 31. Januar, som er sendt Stedfortræder-Konferencen, men da maatte Ministeren forhandle med Rigsdagen, Det udenrigspolitiske Nævn eller paa anden Maade forhandle angaaende den Stilling, man vilde tage.

Den højtærede Udenrigsminister ved jo, at Det konservative Folkeparti er saa ganske overordentlig interesseret i hele Spørgsmaalet om Sydslesvig. Jeg understregede i min Tale i Gaar, hvorledes Det konservative Folkeparti som Parti gennem det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Ordførelser havde taget sin Stilling, og jeg sagde ogsaa,

at jeg troede, der var en ganske overordentlig Overensstemmelse mellem den højtærede Statsminister og Det konservative Folkeparti paa dette Omraade, saadan at vi maaské kunde sige, at Det konservative Folkeparti var Statsministerens bedste Støtte i denne Sag.

Til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har jeg den Bemærkning at gøre, at jeg egentlig ikke kan kvittere for hans Kompliment i Formiddags. Det maa jo i hvert Fald være en underlig Ener, der er Formand for Partiets Folketings- og Rigsdagsgruppe, men selv om jeg i et enkelt betydningsfuldt Spørgsmaal har en anden Opfattelse, hvilket jeg ikke tror det ærede Medlem vil bebrejde mig, skal det ærede Medlem ikke deraf udlede, at de Betragtninger, jeg i øvrigt anfører, ikke deles af store Dele af Det konservative Folkeparti.

Jeg hørte med overordentlig Interesse paa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Betragtninger om Arbejderspørgsmaal. Det ærede Medlem ved fra de Forhandlinger, vi har haft i det Udvalg, der er nedsat angaaende det ærede Medlems eget Forslag vedrørende Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, hvor optaget vi er af denne Sag. Naar den ikke føres til Vejs Ende i denne Rigsdagssamling, skyldes det jo de Meddelelser, der er kommet til os om, at Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer forhandler om disse Problemer, og hvis det vil være muligt for dem i Frihed at naa til et Resultat, tror jeg, det fra mange Sider vil blive hilst med overordentlig Glæde.

Maa jeg i Tilslutning hertil sige et Par Ord angaaende den løbende Arbejdskonflikt. Jeg var overordentlig glad ved, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft med en saadan Styrke understregede Kravet om, at Ytringsfriheden skulde respekteres. Det er heller ikke saa forfærdelig længe siden, en halv Snes Maanedé, at det ærede Medlem, da vi i Maj 1946 havde lignende Tilløb til at knægte Ytringsfriheden paa Grund af ulovlige Arbejdsnedlæggelser, udtalte, at han skammede sig derover. (*Hedtoft:* Ja, over en ulovlig Konflikt!). Ja, men det ærede Medlem skammede sig jo egentlig ogsaa i Dag, han skjulte det lidt bedre end sidst, men han kunde jo alligevel ikke lide Knægtelsen af Ytringsfriheden, og det respekterer jeg ham for, saa nu maa han ikke blive vred, naar man oven i Købet siger, man respekterer ham. Men maa jeg have Lov at sige til det ærede Medlem, at saa synes jeg, han skulde have lyttet en lille Smule til de Betragtninger, jeg fremsatte om, at der var to